

[Lis Noer Holmberg]

omprioritere, når det nu er så galt med narkomanerne?

Jeg mener, der ligger en klar nyskabelse i at få kommunerne og amterne til at forstå, at de skal bruge de alternative muligheder.

Det er rigtigt, at jeg har nævnt Egeborg, men på Egeborg er man jo også villig til det. De har det hele modelleret. De er villige til at slå sig ned i samtlige amter, men jeg har jo også nævnt andre alternative muligheder, så man behøver ikke kun at tale om den ene ting.

Fru Inger Stilling Pedersen sagde, at problemerne ikke bare kan henføres til den nuværende regering; de fandtes også under den sidste regering. Ja, det hører vi, hver gang vi har en debat om emnet. Men jeg har spurgt, hvad det udvalg, der blev nedsat i 1971, har præsteret, og efterlyst noget information om det. Det er jo mange år siden.

Noget andet er, at den borgerlige regering ikke havde flertal. Næsten ligeegyldigt, hvad man lagde på bordet, blev det saboteret; der var en masse chikanepolitik imellem. Som bekendt skal man altså have et flertal herinde for at få tingene igennem.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil begynde med at sige, at det har da rykket i mig nogle gange under fru Lis Noer Holmbergs ordførertale, men det er lykkedes mig at beherske mig; man kan jo ikke bide spids på det hele, som det vist hedder uden for denne sal. Men jeg er altså nødt til at sige, at hvis fru Lis Noer Holmberg tager sig den frihed at stå her og påstå, at det mere drejer sig om, hvad behandlerne synes, og hvad der er behandlernes lyst, end at tage sig af stofmisbrugerne – nu forstod jeg, at det kun var i Odense, men det lød nu nærmest, som om det var i hele landet – så er det simpelt hen for groft. Det er for strengt over for de mennesker, som prøver virkelig at kæmpe sammen med klienterne, sammen med dem, der skal hjælpes, og prøver at få de sparsomme ressourcer fordelt på den bedst mulige måde og med henblik på at få det bedst mulige resultat ud af det. Derfor skal man ikke – heller ikke, selv om man tilhører partiet Venstre – fyre sådan noget af fra landets fornemste talerstol. Det er under lavmålet.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg får lyst til at sige i anledning af det sidste, at der faktisk er noget om, at man prioriterer egne steder, og at det kan være svært for pårørende og andre at få en person anbragt et sted, som koster nogle penge, så hvis man ikke lige selv har de penge eller kan låne dem i banken, er man måske afskåret fra det. Jeg mener altså, at man ofte ikke er så neutral. Men det skyldes jo også, at både kommunens og amtets økonomi skal hænge sammen. Den dag, man prioriterer uafhængigt af det og siger: Dette her er bedst for den enkelte, er situationen en anden. Dog skal jeg sige, at jeg har talt med mange behandlere i kommuner og amter, der lægger stor vægt både på Egeborg og meget andet.

Til fru Lis Noer Holmberg vil jeg lige sige, at der altid, selv om det er en flertalsregering, blandt tre eller fire partier vil være forskellige opfattelser, og derfor er det altid svært.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (V):

Jeg kan da godt forstå, at hr. Qvist Jørgensen bliver så vred og rasende over det, jeg siger, for jeg sagde jo i min ordførertale, at det var det socialdemokratiske behandlesystem, der havde spillet fallit. Det kan man læse om, og man kan endda høre specialister sige, at det altså ikke duer mere, og at vi bliver nødt til at tænke nyt.

Jeg har da ikke noget imod, at man laver det inden for kommunalt regi eller amtsregi, men man skal altså bare gøre det på en anden måde. Både narkomaner og gadens børn osv. er ved dødrætte af behandlere. De er syge ved tanken om det; de ønsker noget andet, og derfor bliver man nødt til at tænke anderledes.

Hvad angår min udtalelse om Odense, vil jeg sige, at man jo ofte læser om, hvad der foregår, det sted, man kommer fra, og derfor har jeg altså kendskab til, at man dér i øjeblikket har 23 mio. kr. tilovers på budgettet, fordi man har indført orlovsordningen – penge, man skulle bruge til daginstitutioner. Man må prøve at forstå problemerne. Nogle af narkomanerne er måske netop blevet narkomaner, fordi de har følt sig forsømt og er vokset op i institutioner, og dem kunne man jo så give lidt nu,